

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M. C.**, *zastúpený advokátkou* JUDr. L. S., proti žalovanému **Ministerstvo obrany Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného – personálneho rozkazu č. 21 zo dňa 16.januára 2004, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 107/2008-91 zo dňa 30.októbra 2008, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 107/2008-91 zo dňa 30.októbra 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením č. k. 1S 107/2008-91 zo dňa 30.októbra 2008 podľa ustanovenia § 205d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku zastavil konanie o žalobe žalobcu proti personálnemu rozkazu náčelníka Generálneho štábu Ozbromených síl Slovenskej republiky (v personálnych veciach) č. 21 zo dňa 16.januára 2007 z dôvodu oneskoreného podania žaloby. Krajský súd v odôvodnení uviedol, že personálny rozkaz o prepustení profesionálneho vojaka zo služobného pomeru je rozhodnutím, proti ktorému zákon č. 370/1997 Z. z. o vojenskej službe v znení účinnom v čase vydania napadnutého personálneho rozkazu (ďalej len zákon o vojenskej službe) nepripúšťal opravný prostriedok a personálny rozkaz nadobudol právoplatnosť vyhlásením (v predmetnej právnej veci dňa 3.februára 2004). Žalobca podal žalobu o preskúmanie personálneho rozkazu až dňa

16.mája 2006, čím nedodržel dvojmesačnú prekluzívnu lehotu na podanie žaloby uvedenú v ustanovení § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol uznesenie krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že napadnutý personálny rozkaz bol vydaný v rozpore so zákonom o vojenskej službe (§ 48), a preto je neplatný. Personálnym rozkazom bol ukrátený na jeho právach, preto ho napadol mimoriadnym opravným prostriedkom podľa ustanovenia § 49 zákona o vojenskej službe; na opravný prostriedok dostal zamietavú odpoveď, preto mu nezostávalo nič iné ako sa obrátiť na súd. S rozhodnutím krajského súdu sa nestotožňuje. Je toho názoru, že pokiaľ sa na celé konanie o vydaní a napadnutí personálneho rozkazu vzťahujú ustanovenia zákona o vojenskej službe, tak sa vzťahujú aj na konanie o mimoriadnych opravných prostriedkoch. V čase, keď bol personálny rozkaz vydaný, bol vážne chorý, mal problémy s chrbticou, kvôli čomu sa podrobil aj operácii.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovenia § 250ja ods. 2 v spojení s § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného č. X, odvolací súd zistil, že žalobca bol rozkazom náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky (v personálnych veciach) č. 21 zo dňa 16.januára 2004 odvolaný dňom 30.marca 2004 z doterajšej funkcie veliteľa čaty strážnej čaty strážnej rotý jednotiek bojového zabezpečenia Prevádzkového práporu veliteľstva vzdušných síl Vzdušných síl Ozbrojených síl Slovenskej republiky a dňom 31.marca 2006 bol prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa ustanovenia § 21 ods. 1 písm. d/ zákona o vojenskej službe (v pôvodnom personálnom rozkaze bolo uvedené, že žalobca bol prepustený zo služobného pomeru dňa 31.marca 2004, na základe č. p. PÚ-20-14/2006 zo dňa 24.mája 2006 bola však vykonaná oprava na 31.marca 2006). Dôvodom rozhodnutia bola skutočnosť, že žalobca splnil prevzatý záväzok na dočasný služobný pomer a nebol prijatý do stáleho služobného

pomeru. V poučení bolo uvedené, že ide o konečné rozhodnutie, proti ktorému sa nemožno odvolať.

Odvolaací súd sa primárne zaoberal otázkou, či personálny rozkaz náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky spĺňa formálne a materiálne znaky rozhodnutia, ktoré vyžadoval zákon o vojenskej službe (§ 48).

Personálny rozkaz musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o opravnom prostriedku. Poučenie o odvolaní (rozklade) obsahuje údaj, že rozhodnutie uvedené v personálnom rozkaze je konečné a že sa proti nemožno odvolať (podať rozklad). V personálnom rozkaze sa uvedie vojenská hodnosť, meno, priezvisko a funkcia služobného orgánu, dátum jeho vydania a základné osobné údaje o profesionálnom vojakovi. Personálny rozkaz musí byť podpísaný s uvedením vojenskej hodnosti, mena, priezviska, funkcie služobného orgánu a musí sa oznámiť alebo doručiť profesionálnemu vojakovi. Ak profesionálneho vojaka nemožno dosiahnuť, vyhlásenie personálneho rozkazu sa nahradí jeho doručením. Personálny rozkaz musí obsahovať náležitosti uvedené v ods. 2 až 7, inak je neplatný (§ 48 ods. 1, ods. 2, ods. 5 - 9 zákona o vojenskej službe).

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že personálny rozkaz náčelníka Generálneho štábu Ozbrojených síl Slovenskej republiky (v personálnych veciach) č. 21 zo dňa 16.januára 2004 spĺňa požiadavky ustanovenia § 48 zákona o vojenskej službe a z toho vyplýva, že žalobca bol správne poučený o nemožnosti podať riadny opravný prostriedok (odvolanie) proti uvedenému personálnemu rozkazu. Personálny rozkaz bol žalobcovi vyhlásený dňa 3.februára 2004; týmto dňom sa stal personálny rozkaz právoplatným.

Právoplatný personálny rozkaz bolo možné napadnúť mimoriadnymi opravnými prostriedkami:

1. návrhom podľa ustanovenia § 49 zákona o vojenskej službe,
2. návrhom podľa ustanovenia § 50 zákona o vojenskej službe,
3. žalobou podľa ustanovenia § 247 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (v spojení s čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

Z uvedeného vyplýva, že všetky tri opravné prostriedky mohli smerovať proti jednému, tomu istému, právoplatnému personálnemu rozkazu. Nemožno však opomenúť, že

každý z uvedených návrhov má samostatnú právnu úpravu (dôvody podania návrhu, lehoty na podanie návrhu, rozhodnutie o návrhu a podobne).

Ad 1: V ustanovení § 49 zákona o vojenskej službe je upravený mimoriadny opravný prostriedok, ktorý je možné podať v prípade, že sa dodatočne zistia mimoriadne závažné okolnosti, ktoré vojak nemohol v konaní uplatniť a ktoré odôvodňujú priaznivejšie rozhodnutie v jeho prospech. Ide teda o podanie mimoriadneho opravného prostriedku na základe skutkového pochybenia v prvostupňovom konaní. Lehota pre podanie návrhu je subjektívna trojmesačná, ktorá plynie odo dňa, keď sa navrhovateľ – žalobca dozvedel o okolnostiach odôvodňujúcich navrhovanú zmenu, a objektívna trojročná, ktorá plynie od právoplatnosti personálneho rozkazu.

Ad 2: Mimoriadnym opravným prostriedkom proti právoplatnému personálnemu rozkazu podľa ustanovenia § 50 zákona o vojenskej službe možno namietat' právne nedostatky právoplatného personálneho rozkazu, t.j. že personálny rozkaz je v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom. Lehota pre podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku nie je *expressis verbis* vymedzená, avšak právoplatný personálny rozkaz možno zrušiť alebo zmeniť, alebo zrušiť a vrátiť späť na nové konanie do troch rokov od nadobudnutia jeho právoplatnosti.

Ad 3: Žalobou o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia správneho orgánu možno napadnúť právoplatné rozhodnutia správneho orgánu, ako aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok ak sa stalo právoplatným (§ 247 ods. 1 až ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku). Zároveň je nevyhnutné, aby fyzická alebo právnická osoba bola na svojich právach, právom chránených záujmoch napadnutým právoplatným rozhodnutím správneho orgánu ukrátená. Lehota pre podanie žaloby je dvojmesačná (začína plynúť od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni) a má prekluzívny charakter.

V predmetnej právnej veci podal žalobca žalobu o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia personálneho rozkazu náčelníka Generálneho štábu Ozbroyených síl Slovenskej republiky (v personálnych veciach) č. 21 zo dňa 16.januára 2004, ktorým bol odvolaný z funkcie veliteľa čaty strážnej čaty strážnej roty jednotiek bojového zabezpečenia Prevádzkového práporu veliteľstva vzdušných síl Vzdušných síl Ozbroyených síl Slovenskej

republiky a bol prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa ustanovenia § 247 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (druhá hlava piatej časti Občianskeho súdneho poriadku). Pri určení lehoty, v ktorej možno podať žalobu o preskúmanie rozhodnutia, je nevyhnutné vychádzať z ustanovenia § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a nie podľa ustanovenia § 49, resp. § 50 zákona o vojenskej službe ako sa nesprávne domnieva žalobca.

Lehota pre podanie žaloby podľa ustanovenia § 250b ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku začala plynúť dňom 3.februára 2004, kedy bol žalobcovi personálny rozkaz vyhlásený a teda právoplatný, a uplynula dňom 3.apríla 2004. Lehota podľa citovaného ustanovenia má prekluzívny charakter, t.j. jej uplynutím zaniká žalobcovi právo podať žalobu; zmeškanie lehoty nemožno odpustiť. V prípade, že žalobca podal žalobu až dňa 16.mája 2006, urobil tak až po márnom uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby. Následkom zmeškania lehoty na podanie žaloby je zastavenie konania v zmysle ustanovenia § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku.

Krajský súd v Bratislave konanie o žalobe zastavil podľa ustanovenia § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a konal tak v súlade s Občianskym súdnym poriadkom. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 107/2008-91 zo dňa 30.októbra 2008 ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, keď neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému v tomto konaní náhrada trov konania neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 14.mája 2009

Za správnosť vyhotovenia:
Zuzana Katuščáková

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu